

SEX-TECH GIVER HANDICAPPEDE FRED TIL EGEN SEKSUALITET

Der kan være både fysiske og psykiske udfordringer, når handicappede skal udleve deres seksualitet. For mange er handicappedes seksualitet tabubelagt, men nye velfærdsteknologier skal hjælpe handicappede med at udforske og udleve deres seksualitet på egne præmisser.

tekst **FREDERIK OVERBY VINDING** /// illustration **GITTE SKOV**

Hvordan er man kærestere? Hvordan onanerer man? Det er nok de færreste, der har lyst til at have den snak. Og for mange handicappede, der bor på bosteder, er det kun personalet på bostedet, de kan gå til. Det er på samme tid de personer, der hjælper med alt fra mad til bad eller bieskift. Men størstedelen af mennesker har en seksualitet og seksuelle drifter, og handicappede er ingen undtagelse. Og spørger man Henrik Larsen, der til dagligt arbejder med handicappede som pædagog og seksualvejleder på et bosted i København, skal de handicappedes seksualitet mere i fokus. – Udfordringen er, at seksualitet er og al-

tid har været meget lavt prioriteret for de handicappede. Vi er rigtig gode til at snakke følelser og frustrationer, men seksualitet er på et eller andet plan for privat at tale om for pædagogisk personale, siger han. Det skaber udfordringer, fordi mange handicappede kan have sværere ved at forstå og fortolke de signaler, deres krop giver dem. – Kroppen er den samme. Følelserne er de samme. Lysten er den samme, men der er bare ikke nogen, der åbner op omkring det. Så går man rundt som udviklingshæmmet, og har aldrig hørt noget om, hvad det er, der sker, når de her følelser vågner i kroppen, og ens hormoner bare banker derudaf, siger Kim Steimle Rasmussen, der er seksualvejleder og en del af Sammenslutning af Unge Med Handicap (SUMH). Kim Steimle Rasmussen er enig med Henrik Larsen og mener, at personalet i mange kom-

muner er for dårligt klædt på til at vejlede de handicappede omkring deres seksualitet. Der er ifølge ham en berøringsangst og manglende professionalisme.

– Der er nogle barrierer, fordomme og tabuer. Mange af de ansatte kan ikke finde ud af det, de bliver generte, og de tør ikke snakke om det. De blander måske deres eget privatliv og normer ind i det, hvilket de overhovedet ikke skal, de skal opføre sig professionelt og fagligt omkring det her. Det har mange svært ved, siger han. Hvis de handicappede ikke møder forståelse og åbenhed fra personalet eller forældrene, kan det blive skadeligt for deres selvforståelse, og i værste fald ender de med at holde helt op med at snakke om deres følelser, siger Kim Steimle Rasmussen. – Der er nogen, der kan gå rundt med en masse skyld og skam, hvis der ikke er nogen, der anerkender deres følelser og behov for kommunikation. Det kan også være, at nogle af dem har prøvet at sige noget om tissemand eller tissekoner. Hvis der så er nogen, der har skåret dem hårdt af, kan de komme til at tænke, at det ikke er noget, man taler om, siger han.

Kigger over skulderen

I september holdt Socialforvaltningen i Københavns Kommune TEK-messe en tirsdag formiddag. Her fremviste nogle af kommunens handicappede borgere de teknologier, de bruger i hverdagen, for eksempel til spisning, tandbørstning og navigering på nettet. Men

bagerst på messen stod der også to borde med vibrerende badeænder og andet sexlegetøj, der kan gøre handicappede mere selvstændige, når det kommer til fysisk seksualitet. På væggen viste en projektor en visuel guide til, hvordan man onanerer – og hvordan man gør rent bagefter. Og netop nye teknologier kan være en måde at omgå berørings-

angsten for at tale om det hos personalet. En af de teknologier, der blev vist frem på messen, var en app, der var under udvikling af blandt andet Sammenslutning af Unge Med Handicap. Appen er interaktiv og skal virke som et opslagsværk, som de handicappede kan bruge til at få svaret på spørgsmål og få udvidet deres seksuelle horisont.

– Den handicappede vil ikke være afhængig af nogle pædagoger, der står og kigger dem over skulderen.

De er heller ikke afhængige af, hvad deres pædagoger eller forældre føler, de kan tale om. Det er meget visuelt og simpelt sprog, der ikke taler ned til

dem. Så de vil kunne sidde i deres helt eget tempo og få de her oplysninger, siger Kim Steimle Rasmussen.

Helt lavpraktisk kan teknologierne også skåne en del af udfordringen i fysisk tilfredsstillelse hos den handicappede.

For eksempel den vibrerende badeand, der kan tages med i badekarret, og gøre det nemmere at tilfredsstille sig selv. I 2006 indførte Københavns Kommune et forbud mod, at de ansatte formidle kontakt til en prostitueret for en handicappet borger.

– Det er vigtigt for os, at vi har et alternativ, når Københavns Kommune har sagt nej til, at vi må vejlede og guide dem til en sexarbejder. Så tænker vi, at vi også kan lave mindsteindgrebet, hvor man kan få et seksuelt hjælpemiddel, siger Henrik Larsen.

En af de teknologier, der var populære på messen, var Virtual Reality (VR), hvor man får et par briller på og ser

“ Vi er rigtig gode til at snakke følelser og frustrationer, men seksualitet er på et eller andet plan for privat at tale om for pædagogisk personale

Henrik Larsen, pædagog og seksualvejleder

billeder i 3D, så det føles som om, man selv er til stede. Det er en teknologi, der også er i fremgang inden for sex-tech. Der bliver også arbejdet med VR til handicappede. Et dansk firma ved navn TakeAWalk specialiserer sig blandt andet i VR-koncepter, der kan bruges af kommunerne til at styrke velfærden. De har i samarbejde med seksualvejledere fra en række kommuner udviklet pornofilm målrettet handicappede.

Man går ind for sig selv

– Der fandtes slet ikke noget dansk porno, der var anvendeligt til det formål, vi havde. De havde tøj på i cirka 5 sekunder, og så var de i gang med at knalde. Vi skulle have porno med fokus på kærligheden, og at de var glade for hinanden, siger Jesper Roy, direktør i TakeAWalk og fortsætter:

– I en af vores film hygger parret sig i lang tid. De bliver glade for hinanden og opstemt, går ind på et værelse, låser døren og har sex. Der ligger nogle ting i at vise, at man kan godt blive opstemt i for eksempel vis stuen, men især på bosteder er det ikke så praktisk. Der viser vi, at man går ind på værelset og låser døren. Det er en af de ting, man indirekte kan italesætte her.

En anden mulighed, TakeAWalk tilbyder, er, at de tager et billede af borgerens hjem, og så kan de digitalt indsætte en stripper i hjemmet, så det virker som om, at strippen er hjemme hos den handicappede.

– For nogen er det ikke en mulighed at gå til en sexarbejder. Hvis du kan sætte en VR-brille på, der gør, at folk har en oplevelse af noget seksuelt, kan det afhjælpe nogle seksuelle frustrationer, siger Jesper Roy. ■

frov@kl.dk

